

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **K.Ż.** i **R.Ż.**

skazanych za czyn z art. 181 § 2 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
(w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 10 czerwca 2026 r.,

kasacji wniesionych przez obrońcę skazanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 16 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Ka 870/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Świeciu

z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 206/23

p o s t a n o w i ł:

- 1. kasację obrońcy skazanego K.Ż. oddalić jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 523 § 2 k.p.k. kasację obrońcy skazanego R.Ż. pozostawić bez rozpoznania;**
- 3. obciążyć skazanych kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, w częściach na nich przypadających.**

UZASADNIENIE

Niniejsze uzasadnienie tłumaczy rozstrzygnięcia dotyczące R.Ż. zawarte w pkt 2 i 3 postanowienia. Należy zatem wskazać, że Sąd Rejonowy w Świeciu wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 206/23, oskarżonych K.Ż. i R.Ż. uznał za winnych popełnienia przestępstwa z art. 181 § 2 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. i wymierzył:

- K.Ż. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- R.Ż. karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Wyrok zawiera jeszcze inne rozstrzygnięcia, w tym dotyczące naprawienia szkody i nawiązek.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 16 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Ka 870/24, utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca aktualnie skazanych K.Ż. i R.Ż. Zaskarżył wyrok w całości, zarzucając rażące naruszenia prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, mianowicie art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k.

W odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowy w Świeciu wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

W Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy kasacja została przyjęta i wraz z aktami sprawy przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Do wniesienia kasacji od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego uprawnione są strony (art. 520 § 1 k.p.k.) Chociaż obrońca skazanych K.Ż. i R.Ż. złożył jedno pismo określone jako „Kasacja”, to procesowo rzecz ujmując, w istocie wniósł dwie kasacje, z których każda dotyczyła innego skazanego i została osobno opłacona (k. 545, 546 akt sprawy). Autor kasacji, ale też prokurator udzielający na nią odpowiedzi, jak również Przewodniczący Wydziału, który stwierdził, że kasacja „odpowiada warunkom formalnym” i na podstawie art. 530 § 1 k.p.k. zarządził jej przyjęcie (k. 548), najwyraźniej nie dostrzegli, że art. 523 § 2 k.p.k. stanowi, iż

kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Z kolei art. 523 § 4 k.p.k. wyłącza spod tego ograniczenia kasację wniesioną z powodu uchybień określonych w art. 439 k.p.k. oraz przez podmiot wymieniony w art. 521 k.p.k. O ile K.Ż. za przypisane mu przestępstwo został skazany na bezwzględną karę pozbawienia wolności, o tyle R.Ż. skazany został na karę ograniczenia wolności. Zatem warunkiem dopuszczalności kasacji złożonej na rzecz R.Ż. było podniesienie przez skarżącego zarzutu, że w sprawie zaistniało uchybienie o randze bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia; takiego zarzutu kasacja jednak nie zawiera.

Mając zatem na uwadze, że kasacja autorstwa strony wniesiona na rzecz R.Ż. jest niedopuszczalna z mocy ustawy, wobec czego jej przyjęcie w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy było nieprawidłowe, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 postanowienia, co skutkowało w pkt 2 obciążeniem skazanego przypadającymi na niego kosztami procesu za postępowanie kasacyjne, zgodnie z art. 637a k.p.k. oraz art. 637 § 1 w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Zbigniew Puskarski

[WB]

[a.ł]